

РЕШЕНИЕ

№ 1096

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 01.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8154** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от К. Й. С., срещу Заповед № 18-8321/08.08.2022г. на началника на СГКК – С., с която по реда на гл. VII, чл. 99 и сл. от АПК е отменено изменението на КККР на [населено място] по заявление вх. № 01-374092/30.06.2022г. на К. Й. С., с което на основание чл. 53а, т. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ е извършено разделянето на имот с кад. ид. 68134.705.413 и обособяването на имоти с кад. ид. 68134.705.1572 и 68134.705.1573.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразно издадена, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. По същество са наведени аргументи, че не са налице основанията за възобновяване на административното производство. Претендират се разноси, за което е представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът - началник СГКК – С., в депозирано писмено становище, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение с което да я отхвърли.

Заинтересованата страна Г. С. П., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна Е. С. П., редовно призована не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Административен съд София град след като се запозна с жалбата и приложените по

делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

От приложените по делото доказателства – н.а. № 76, том II, рег. № 3375, дело № 250/2022г., скица № 15-998200/30.08.2022г. и удостоверение за приети документи от СГКК – С. се установява, че К. Й. С. е собственик на поземлен имот с кад. ид. 68134.705.413, с площ от 1967 кв.м. и предназначение „за жилищни нужди“.

Със Заявление вх. № 01-374092/30.06.2022г. оспорващата е извършено изменение в КККР на [населено място], като от имот с кад. ид. 68134.705.413 са обособявани на имоти с кад. ид. 68134.705.1572 и 68134.705.1573. Промяната на КККР е извършена без издаване на заповед, тъй като в хипотезата на чл. 53а, т. 2 от ЗКИР, съгласно обяснителната записка в заявлението и заявеното в оспорената Заповед № 18-8321/08.08.2022г.

С молба рег. № 07-20316 от 08.08.2022г., до началника на СГКК – С., заинтересованите лица Г. С. П. и Е. С. П. са поискали извършването на проверка, във връзка с процедура по разделяне на имоти 68134.705.412 и 68134.705.413. В молбата е посочено, че по отношение на имотите е налице спор за материално право, за което са представени доказателства за образувано дело пред СГС. На следващо място е посочено, че Заповед № 18-3865/12.04.2022г. на началника на СГКК – С. е била оспорена, по повод на което било образувано адм. д. № 4064/2022г. по описа на АССГ.

Въз основа на така подадената молба е издадена оспорваната в настоящето производство Заповед № 18-8321/08.08.2022г. на началника на СГКК – С., с която на осн. чл. 99, т. 1 от АПК е възобновено производството по Заявление вх. № 01-374092/30.06.2022г. на К. Й. С. и е отменено фактическото изменение на КККР. Като мотиви за акта, административният орган е посочил, че след разделянето на имот 68134.705.413 се получава друг, който не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 1, т. 1 от Наредба № РД-02-20-5/2016г. Прието е още, че в случая е следвало да проведе процедурата по чл. 52, ал. 1, т. 3 от ЗКИР – промяна на границите по взаимно съгласие на собствениците във вр. с чл. 64 от Наредба № РД-02-20-5/2016г. Въз основа на горното е достигнал до извода, че административният орган неправилно е провел процедурата, което довело до изменение на КККР, в противоречие с материалния закон.

По делото са представени още Обезпечителна заповед от 10.08.2022г. на СРС в полза на Г. С. П. и Е. С. П., по отношение на имоти 68134.705.412 и 68134.705.413, във вр. с гр. д. № 8374/2022г., Определение № 9688/04.10.2022г. по гр. д. № 8893/2022г. на СГС, съгласно което е прекратено производството по делото по искане на ищците, Определение № 11292/08.11.2022г. по гр. д. 8374/2022г. на СГС, с което е отменено обезпечението, допуснато с определение № 7681/09.08.2022г., по което е издадена и обезпечителната заповед.

При извършена служебна справка в деловодната система на АССГ се установи, че с Определение № 7609/03.10.2022г. по адм. д. № 4064/2022г. на АССГ е оставена без разглеждане жалбата от Е. С. Т. и Г. С. П., срещу Заповед № 18-3865/12.04.2022г. на Началник СГКК-С.. Последното определение е постановено по повод отказ на жалбоподателите, обективиран в молба от 30.09.2022г. по делото.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок от лице, което имат пряк и непосредствен правен интерес от отмяна на оспорения административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

На първо място съдът следва да посочи, че в разглеждания случай е налице смесване на различни административни производства.

Като правно основание за постановяването на Заповед № 18-8321/08.08.2022г. е посочена разпоредбата на чл. 99, т. 1 от АПК. Съгласно текста на цитираната норма, влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, когато съществено е нарушено някое от изискванията за законосъобразността му.

Производството по чл. 99 и сл. АПК е извънреден контролен способ за отмяна на влязъл в сила административен акт, който не обжалван по съдебен ред и то само при наличие на някое от основанията по чл. 99, т. 1 - т. 7 АПК. Предпоставките за възобновяване на производството по издаване на административните актове предполагат привеждане на актовете в съответствие с действителното фактическо и правно положение, съществувало към момента на тяхното постановяване. Отмяната по чл. 99 АПК е допълнително правно средство за осигуряване прилагането на принципите за истинност и законност на актовете, издавани от административните органи. Това производство засяга стабилитета на административния акт, поради което основанията за възобновяване са посочени изчерпателно и не могат да се тълкуват разширително. Възможността да инициират производството е предоставена на ограничен кръг субекти, а сроковете са преклузивни и изтичането им погасява правото да се иска възобновяване.

Предвид постановената Заповед № 18-8321/08.08.2022г. на началник СГКК - С. следва да се посочи, че предмет на настоящето изследване е налице ли са предпоставките за възобновяване на административното производство по Заявление вх. № 01-374092/30.06.2022г. на К. Й. С., след което се разглежда самата заповед по същество.

Съгласно чл. 100, предл. 1 от АПК, в случаите по чл. 99, т. 1 възобновяването на административното производство се извършва по инициатива на административния орган или по предложение на съответния прокурор или на омбудсмана. Следователно, налице е ограничена възможността за искане за възобновяване на това основание, като в случая такава предоставена на субекти на процеса, които изначално защитават обществения интерес - административният орган, който по правило винаги действа законно, на прокурора, който пък следи за законността (арг. чл. 16 АПК) или на омбудсманът, който съдейства за защита на чужди права и законни интереси (чл. 91а от КРБ и чл. 2 от Закона за омбудсмана). И обратното, възможност за искане на възобновяване на осн. чл. 99, т. 1 от АПК не е предоставена на гражданите и организациите за защита на лични и пряко засегнати права, свободи или законни интереси. По отношение на същите са предвидени редица възможности за защита, вкл. и на основанията по чл. 99, т. 2-т. 7 от АПК.

В случая е видно, че инициатори на процедурата са Г. С. П. и Е. С. П., чрез адв. Т. с молба рег. № 07-20316 от 08.08.2022г., в която се твърди, че е налице спор за материално право за което са представени съответните доказателства. Горното е видно и от уводната част на Заповед № 18-8321/08.08.2022г., където изрично е

посочено, че производството е образувано именно по тази молба. Освен това и в мотивите административния акт е достигнато до извод за спор за материално право по отношение на имоти 68134.705.412 и 68134.705.413.

Следователно, не може да се говори в случая за възобновяване по реда на чл. 99, ал. 1 от АПК, а следва да се квалифицира като такова по чл. 101 от АПК, доколкото П. не са били страна в първоначалното производство. От изложената разлика се следват и различията в административното производство, по арг. от чл. 103 от АПК. В случая нито са били конституирани страни при издаване на отменения акт, съответно до тях не са били изпращани съобщения, нито са събирани доказателства, като на практика административният орган се е позовал на неясните твърдения на П. за наличието на спор за материално право (без изрично да са заявили, че те са собственици на 68134.705.413), както и на представената обезпечителна заповед от СРС.

На следващо място следва да се посочи, че изменението в КККР е извършено от компетентен орган - началника на СГКК С., като за извършването му не е необходимо издаването на заповед - арг. от чл. 53а от ЗКИР. Мотиви за допуснатото изменение се съдържат в Удостоверение № 25-231655/01.08.2022г. (л. 32 от делото). От последното може да се направи извод, че това е датата на осъществяване на разделянето на имот 68134.705.413. Следователно, това е и датата на постановяването на административния акт по чл. 53а от ЗКИР, конклюдентен и безспорен по своята характеристика. Съгласно общите правила за оспорване и влизане в сила на административните актове чл. 149 от АПК, във вр. със специалната разпоредба на чл. 53, ал. 3 от ЗКИР, може да се направи извод, че Заповед № 18-8312/08.08.2022г. е постановена преди да е налице влязъл в сила административен акт. Следователно в случая не може да се говори за възобновяване на административното производство, доколкото същото не е било приключило към 08.08.2022г. Предвид наличието на молба с рег. № 07-20316 от 08.08.2022г., по същество жалба срещу извършеното изменение на КККР и неприключилото адм. производство с влязъл в сила адм. акт, началникът на СГКК- С. е следвало да препрати преписката до административният съд.

В този смисъл съдът намира, че съществено са нарушени административнопроизводствените правила при постановяване на оспорената Заповед № 18-8321/08.08.2022г., тъй като административният не е определил съответстващият ред по който следва да се осъществи преразглеждането на влязъл в сила административен акт, следствие на което е нарушил правото на участие на адресата на акта, който се преразглежда, а несъбирането на всички необходими доказателства е довело до неправилно произнасяне.

Нарушен е и материалния закон. В случая собственикът на имота-К. С. е поискала разделяне на същия, без промяна на външни граници, без данни за непълноти и грешки и без засягане на каквито и да било чужди права. След измененията на ЗКИР от 2014 г., измененията в КККР са уредени като текуща дейност на АГКК по поддържането на КККР в актуално състояние - чл. 51, ал. 1 ЗКИР, като във всички случаи по т. 1 от разпоредбата, СГКК отразява - с действие, промените в основните кадастрални данни, въз основа на представените от заинтересуваното лице документи, удостоверяващи юридически факти, настъпили след влизането в сила на КККР, като в тези случаи не се издава заповед, а съобщаване се изисква само в определени случаи - когато се записват данни и за други лица, с противопоставими права. Изрично в случая е поискано разделяне на собствен имот - обособяване на реално определена

част от него, а не делба. В този случай наведените в заповедта съображения за маломерност и неспазени изисквания са неотнормисими. Посочен е чл. 59, ал. 1, т. 1 от Наредба № РД-02-20-5/2016 г. като нарушен, но не е съобразена следващата разпоредба - чл. 60, ал. 1 от същата Наредба, че в случаите на чл. 53а, т. 2 ЗКИР, /каквото е заявеното/, измененията на КККР се извършват, ако собствеността върху недвижимите имоти, предмет на изменението, принадлежи на едно и също лице или лица, т. е. ограничаващата разпоредба за площ не се отнася за обсъжданата хипотеза с искане за самостоятелно обособяване на реална част от 34 кв. м. от собствения имот - толкова, колкото е отразено с проектната линия по изготвеното геодезическото заснемане, досежно обособяване на имот, попадаш в УПИ III „за ЖС“, кв. 58, м. X. С. – С., СО.

От данните в КККР не произтичат промени във вещноправния статут на имотите и съответно нанасянето на два имота с отделни идентификатора в КККР, не води до възникване или погасяване на вещни права, обратно – евентуални промени в правото на собственост, предприети действия по прилагане на регулация и пр., биха били основание за изменение на КККР. Такива в случая не са заявени, поради което неправилна е преценката на административния орган, че изменението на КККР по заявление № 01-374092/30.06.2022г. следва да бъде отменено.

Предвид гореизложеното съдът счита, Заповед № 18-8321/08.08.2022г. на Началника на СГКК – С. е незаконосъобразна, постановена при липса на условията за възобновяване на производството, нито служебно по см. на чл. 99, т. 1 от АПК, нито по молба с рег. № 07-20316 от 08.08.2022г. и в нарушения на материалния закон

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, на ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващата страна сторените по делото разноски, в размер на 1510лв., от които сумата от 1500 лева, представляваща адвокатско възнаграждение и 10 лв. ДТ, своевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК. Направеното от процесуалния представител на заинтересованата страна Г. П. възражение за прекомерност не следва да бъде уважено, тъй като разноските по делото се възлагат на административния орган, издал оспорения административен акт, а не на конституираната по делото заинтересованата страна. В този смисъл съдът възприема възражението за прекомерност процесуалния представител на заинтересованата страна като предявяване по делото на чужди права, което е недопустимо.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 18-8321/08.08.2022г. на Началника на СГКК – С., с която по реда на гл. VII, чл. 99 и сл. от АПК е отменено изменението на КККР на [населено място] по заявление вх. № 01-374092/30.06.2022г. на К. Й. С., с което на основание чл. 53а, т. 2 от ЗКИР е извършено разделянето на имот с кад. ид. 68134.705.413 и обособяването на имоти с кад. ид. 68134.705.1572 и 68134.705.1573, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и касадтър, да заплати на К. Й. С. сумата от 1510 (хиляда петстотин и десет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от връчване на съобщението за изготвянето му

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: